

ZELF VERNIEUWEN OM DE MOTOR VAN VERANDERING TE ZIJN

ER ZIJN ENORME STAPPEN GEZET, MAAR DE VOORUITGANG is te vaak ongelijk verdeeld. Nieuwe groepen zitten in de onderdrukking. Denk aan de textielarbeider in Ethiopië, de klimaatvluchtelingen in Bangladesh, de slachtoffers van de 'gig economy' die vier jobs moeten combineren,... Parallel treedt ook erosie op van schijnbaar verworven rechten. Democratieën brokkelen af, rechtstaten worden ontmanteld en activisten de mond gesnoerd.

Dat vraagt om dringende veranderingen. Ontwikkelingsngo's willen er alles aan doen om dat af te dwingen. Onze historische rol, expertise en netwerk maakt ons daarvoor perfect geplaatst.

TOCH ZAL HET ANDERS MOETEN ALS VOORHEEN. Om vandaag resultaten te kunnen boeken, moeten we inzetten op vernieuwing. Zo niet kunnen we geen motor van verandering zijn.

Zit er een kloof tussen hoe vandaag gewerkt wordt en wat nodig is? Ja. Wil dat zeggen dat er geen goede stappen worden gezet. Neen. Maar het moet intensiever en de innovatie moet meer in de verf worden gezet.

Business as usual is daarom geen optie. We moeten **wendbaar** zijn en kunnen inspelen op een snel veranderende context. Er vormen zich immers te veel nieuwe kruispunten, uitdagingen én spelers.

WIE SIMPELE OPLOSSINGEN ROEPT, dwaalt. De uitdagingen van vandaag vragen structurele veranderingen. Eerlijke spelregels en een eerlijk beheer van (globale) publieke middelen. Dat betekent dat de ontwikkelingsngo's van de toekomst hun **politieke rol** meer durven opnemen in de maatschappij. Ja, deze aanpak is complex. Maar niet alleen is de klassieke hulpagenda voorbijgestreefd, het schiet ook haar doel voorbij. Ons verhaal is daarom bij uitstek een politiek verhaal. Dat is niet alleen nodig om wezenlijke veranderingen te bewerkstelligen maar ook voor onze legitimiteit.

DIE POLITIEKE ROL KAN NIET ZONDER SAMENWERKING. Als we vandaag écht iets willen veranderen zullen partnerschappen cruciaal zijn.

We moeten zowel binnen als buiten de sector de handen in elkaar slaan. Vandaag organiseren mensen zich immers meer en meer buiten het klassieke middenveld. Denk aan burgerbewegingen, lokale besturen, de diaspora,... Ontwikkelingsngo's van de toekomst zijn daarom deel én trekker van **multi-actorenpartnerschappen**. Nationaal en internationaal.

Zeker lokale partners moeten nauw betrokken worden in deze globalere en politieke agenda. Meer: hen dichter betrekken maakt onze werking uniek tegenover andere spelers in internationale samenwerking en vergroot de legitimiteit van onze acties.

Wél moeten we onze partnerrelaties op een gelijkwaardige leest schoeien. In plaats van alleen de stem 'te zijn', moeten ze zelf veel meer aan het woord komen. In onze acties en campagnes, maar ook in onze interne structuren. Elke organisatie gaat daarom ook op zoek naar een evenwichtige relatie met haar **lokale partners**.

Ja, nadenken over partnerschappen betekent ook nadenken over de private sector. Zij zijn een cruciale speler. Maar hoe gaan we hier als middenveld mee om? Wat zijn de doelstellingen van samenwerkingen? Wat zijn de mogelijkheden? De *red lines*? Ook hier moeten we immers op zoek naar een evenwichtige relatie. Wanneer ngo's met de **private sector** in zee gaan, vergeten ze hun rol als watchdog niet.

SAMENWERKING MOET UIT DE KOKERS VAN NOORD EN ZUID. Waarom? Omdat de globale agenda een feit is. Het gaat al lang niet meer over het 'arme Zuiden' en het 'rijke Noorden'. Vandaag spelen thema's zoals ongelijkheid, seksueel geweld en waardig werk evengoed bij ons als elders in de wereld. Dat betekent in eerste instantie dat we volledig moeten loskomen van de **Noord-Zuidopdeling**. Als ongelijkheid en armoede zich globaler manifesteert, moet onze actieradius breder. Globale problemen vragen een globale aanpak.

DAT BESEF VINDT OOK INTERNATIONAAL gehoor. De SDG's zijn hét bewijs. De zeventien duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen moeten tegen 2030 wereldwijd de extreme armoede bannen en de planeet beschermen. En dat kan alleen door samenwerking. Ook in België. Daarom moeten ontwikkelingsngo's het breder Belgisch middenveld betrekken en engageren om de **SDG's in België te realiseren**.

Natuurlijk, voor ontwikkelingsngo's hadden de SDG's verder mogen gaan. Maar we erkennen dat ze een cruciaal compromis zijn tussen staten, civiele maatschappij en private sector. Daarom engageren we ons om de principes en doelen van de **SDG's te vertalen in onze eigen werking**.

DAT WE VANDAAG IN VRAAG WORDEN GESTELD, of zelfs aangevallen, is duidelijk. Lang niet iedereen aanvaardt onze rol al kritische waakhond nog. Ook overheden niet. Toch moeten deze aanvallen ons sterker maken. We moeten geloven in onze eigen kracht.

Die kracht vinden we in sterke politieke voorstellen, een stevige en grote achterban en vergaande partnerschappen. Maar, eigen kracht betekent ook dat we financieel veerkrachtig moeten zijn. Onze **financiële gezondheid** versterken wordt daarom een cruciale uitdaging voor de toekomst.

GELOVEN IN EIGEN KRACHT IS GEEN SYNONIEM voor vastzitten in ons eigen gelijk. Een proactieve kritische reflectie over ons eigen werk is daarom essentieel. We moeten ons continue deze vragen durven stellen: hoe is onze **beeldvorming**? Waarom zijn onze organisaties zo weinig **divers** en is de link met **diaspora** zo miniem? Hoe worden we gepercipieerd door de ruimer samenleving? Hoe gaan we om met het Belgisch koloniaal verleden? Zijn ontwikkelingsngo's zich wel voldoende bewust wat **dekoloniseren** inhoudt? De antwoorden op deze vragen integreren we in onze werking. Problemen beantwoorden we met praktijkwijzigingen.

Vastzitten in ons eigen gelijk is bovendien onmogelijk in het licht van de verkiezingsuitslag van 26 mei 2019. Na jaren van mobilisatie, communicatie en studiewerk rond solidariteit en duurzame ontwikkeling, stemden te veel mensen voor een partij die het tegenovergestelde beoogt. We moeten ons systematisch de vraag stellen waarom de ander zich door het middenveld aangevallen voelt. Het maakt ons narratief scherper en actueler.

Ook de snelheid waarin extreemrechtse netwerken en racistisch groeperingen ontstaan, baart ons zorgen. Hun succes ligt voor een deel bij hun simplistische voorstellen en polariserende taal. Neen, we willen niet dezelfde wapens gebruiken. Wel moet het middenveld, en ontwikkelingsngo's in het bijzonder, nuttige **nieuwe technologie integreren** in hun werking. Op die manier bereiken we burgers en stakeholders die snakken naar een ander verhaal. Bovendien ondersteunen we daarmee onze lokale partners die via sociale platform meer en meer hun stem laten horen.

CONCLUSIE: WE WILLEN INNOVEREN omdat we de motor van verandering willen zijn. Op organisatievlak stimuleren we reflectie en actie voor verandering. Het imago en de sector als geheel versterken we door het zichtbaar maken van deze innovatieve praktijken. En dit alles helpt ons te reflecteren over strategische positionering in relatie tot overheden, de private sector, tot de geïnteresseerde publieke opinie en tot andere relevante spelers.

Deze vernieuwing doen we concreet via elf werven. Uiteraard zal dat energie en middelen kosten. Maar het is nodig. Alleen zo zijn we een sterk middenveld. Alleen zo kunnen we onze achterban verdedigen.

Stap je als ontwikkelingsngo's mee aan deze vernieuwing?
Ngo-federatie ondersteunt en begeleidt je doorheen het proces.
Ontdek hoe via onze elf werven.